

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. Благоевград, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети юни през
две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора А. Кр. А.
като разглежда докладваното от Илияна Стоилова Въззивно административно
наказателно дело № 20231200600526 по описа за 2023 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е образувано по жалба,
подадена по електронен път от защитника – адв. Ч. срещу решение от 23.01.2023 год. по
н.а.х.д. № 459/22 год. по описа на РС-Сандански с искане да отмени само лишаването от
право на обв. Д. С. да управлява МПС или да се намали срока на това наказание до
законовия минимум.

Личната защита на последния се изразява в допълнително изтъквания аргумент,
че лишаването му от право да управлява МПС за период от време е и пречка да оказва
помощ на съпругата си, която не е здравословно добре и се налага да бъде транспортирана с
автомобил, за да и се оказва медицинска грижа.

Представителят на прокуратурата в речта си пред въззивната инстанция
настоява за потвърждаване на обжалваното решение, тъй като от една страна само с глобата
в минималния ѝ размер не може да се постигне специалната и генералната превенция на
наказанието, а от друга - има начин и други членове на семейството да помагат, за да се
осъществят посещенията при лекар и рехабилитатор на болната съпруга на С..

*Благоевградският окръжен съд, след като извърши цялостна проверка на
атакуваното решение, съобразно правомощията си, намери следното:*

В рамките на правилно установените фактически положения, материалният
закон относно квалификацията на деянието като престъпление по чл. 343 , ал.1, б.”б” НК, е
бил приложен правилно.

Поначало фактическите положения, че обв. С. на 04.07.2019 год. е управлявал
лек автомобил на автомагистрала „Струма“, в района пътен възел „Детелина“, по пътна
отсечка /лентата за ускоряване/, свързваща гр.Петрич с автомагистрала „Струма“, отнемайки
предимството на движещия се по автомагистралата в дясната активна пътна лента
автомобил „Фиат“ с рег. № ***, и пресичайки непрекъснатата двойна линия за минаване в

лявата пътна лента спрямо неговото движение, е блъснал с предната лява част на автомобила си този автомобил, вследствие, на което на М.К.С. е причинено увреждане на здравето, изразяващо се в дисков пролапс на ниво втори-трети шийни прешлени и на ниво пети-шести шийни прешлени, дискогенни хернии на ниво трети-четвърти шийни прешлени и на ниво шести-седми шийни прешлени, което медицински е преценено от вещото лице като постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота, се явяват такава конкретна специфика на фактическата обстановка от разглеждания случай, която и въззивният съд приема за несъмнено установена и която не предизвиква възражения относно доказаността на факта, че Д. С. съзнателно е нарушил задължението си по чл. 56 от ЗДвП, навлизайки и пресичайки непрекъснатата двойна линия за минаване в лявата пътна лента спрямо неговото движение на автомагистралата, да пропусне движещите се по нея пътни превозни средства, следствие от което по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на пострадалото лице. С оглед на него не може, а и не е оспорен изводеният от районния съд правен извод за обективна и субективната съставомерност на деянието, като престъпление по чл. 343, ал.1, б."б" от НК. Не могат обаче да бъдат споделени в пълната изводите за нарушените конкретни правила за движение по пътищата.

Относно нарушението на чл. 56 от ЗДвП проверяваният съд не търпи упрек, тъй като пряка причина за удрянето на двата автомобила е отнемането на предимството на движещият се по автомагистралата автомобил, управляван от пострадалата. Навлизането в магистрата е чрез включване в заетата пътна лента, но и на мястото, където то е забранено, защото е след пресичане на непрекъснатата линия за минаването в лявата лента спрямо неговото движение. Самото несъобразяване обаче с пътната маркировка за водача Д. С., което е безспорно в нарушение на предписано от чл.6, т.1 от ЗДвП поведение, не е в пряка-причинна връзка за удрянето на двата процесни автомобила. Освен това правилото е общото такава, а не и конкретното за движение по автомагистрала. Районният съд незаконосъобразно е ангажирал наказателната отговорност на обвиняемия и за нарушение на чл. 5, ал.1, т.1 от ЗДвП, защото не е съобразил, че и тази разпоредба е обща и не предвижда конкретно правило за поведение, а при наличие на специално такова, деецът следва да носи отговорност само за него. Поради това се налага С. да бъде оправдан за извършване на нарушение на чл. 5, ал.1, т.1 от ЗДвП и на нарушение по чл.6, т.1 от същия, като чрез прилагането на закон за същото престъпление се стига само до изменяване на решението.

Отпадането на две от нарушенията, запълващи бланкета на чл. 343, ал.1 от НК, не дава неизтъкната основателност на поисканата отмяна на лишаването от право / размерът на глобата е минималният и поради това изобщо въпросът за намаляването на предвиденото в чл. 78а от НК административно наказание и не е поставен/. В случая обаче правилно е преценено от районния съд, че следва да се наложи и това възможно наказание, защото постижимостта на поправителния ефект на наказанието го налага, поради доказания факт, че обвиняемият не е изряден водач. Санкционирането му два пъти с фиш за нарушение на режима на скоростта преди 2019 год. и два пъти с наказателни постановления като водач, сочи на нагласа за поведение, проявена и и то по време, когато е напреднала възраст, на която трябва да се въздейства. Поради което и въпросът е вече с каква продължителност да бъде лишаването от право да управлява МПС. За нея вече съществено значение има и доказаната необходимост С. да оказва така необходимата помощ на съпругата си да я транспортира с автомобил. Обстоятелството, че с лишаването от това право наказвания обективно не може да изпълнява и тези семейни нужди обаче не може да доведе до поисканото определяне на това наказание в неговия минимум, защото то трябва да бъде оценено в контекста на другите обстоятелства, значими за отговорността, а характерът на самото нарушение и последиците му не позволява налагането му под средата на средния размер на това наказание, така че справедлива е преценката, че лишаването от право трябва да е за 9 месеца.

Мотивиран по този начин и на основание чл. 378 ал.5 във вр. с чл. 337, ал.1, т.2 от НПК и чл.338 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗЕМЕНЯ Решение № 17 от 23.01.2023 год. по НД № 459/2022 год. по описа на Районен съд – Сандански, като го отменя в частта, в която обвиняемият Д. С. е признат за виновен в извършване на нарушение на чл. 5, ал.1, т.1 от ЗДвП и на нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, и го оправдава по това обвинение.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____